

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ved Bernhard Ingemanns og Lucie Mandix's Sølvbryllup 30 te Juli 1847

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ved Bernhard Ingemanns og Lucie Mandix's Sølvbryllup 30 te Juli 1847", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_894-txt-shoot-idm122.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Mel. Vintern rasat ut bland vora fjäller.

-
- 1 **V**ed den blanke Sö i Bögeskygge
Deilig er den sommerlange Dag,
Löber let med Munterhed og Hygge,
Fugle-Sving i Sky og Harpeslag,
Men der er dog ei paa hele Jorden
Nogen Plet med **Sorølundens** Kaar,
Thi paa denne Bøgeholm i Norden
Varer Dagen femogtyve Aar.
 - 2 Ja, saalænge vared Sommerdagen,
Med Guldregnen og med Rosen-Flor,
Liflig toned Nattergale-Klagen
Med en Morgenlærke-Sang i Kor,
Smelted under Hyrdeflöiten sammen,
Hvor i Skygge og i Sommer-Glands
Bernhard og **Lucie** sad med Gammen,
Bandt hver Morgen sig en Brudekrands!
 - 3 Hil da Eder: Skjald med din Hyrdinde,
Som sad her den lange Sommerdag
I Lövsalen under Bøg og Linde,
Mellem Fuglesang og Harpeslag,
Og saa med al Deilighed for Öie,
Og med Öie for al Deilighed,
Som fra Dybet og som fra det Höie
Til os stiger op og daler ned!
 - 4 Sommer-Kvælden nu paa Slöret væver,
Tæt besaaet med gyldne Stjerner smaae,
Lærken stille om sin Rede svæver,
Lader Nattergalen ene slaae,
Men som i en deilig Sommer-Aften
Sangens Toner over stille Sö,
Let hensvævende sig hviler Kraften
Her paa Nordens magelöse Öe!
 - 5 Sommer-Kvæld med Nattergale-Klagen,
Med Dagrödmen under Slör i Nord!
Lign kun du i Længde Sommerdagen!
Lign i Yndighed det stille Soer!
Brudekrands af immerfriske Blommer!
Duft om hvide som om gule Haar!
Magelös som Bøgeholmens Sommer,
Duft nu södt i femogtyve Aar!

N. F. S. Grundtvig.